

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38

החלטה

העובדות שלפני הינן בקיצור כדלהלן : ב-11.2.03 הוצא כנגד המשיב צו מעצר מנהלי לתקופה של שישה חודשים עד ל-11.8.03, בגין היותו מסכן את ביטחון האזור. באותה עת היה העצור בחודש וחצי לפני מלאות 16 שנה. ביהמ"ש הצבאי לערעורים שדן בערעורו על החלטת ביהמ"ש קמא שאישר את צו המעצר, החליט לקצר את הצו עד ל-11.4.03 מאחר שסבר שאין לעצור מנהלית קטינים שהם למטה מגיל 16 ונימוקו לקיצור הצו היה "כדי ליתן שהות מספקת כדי להסדיר דרך חלופית מאשר המשך החזקתו במעצר מנהלי".

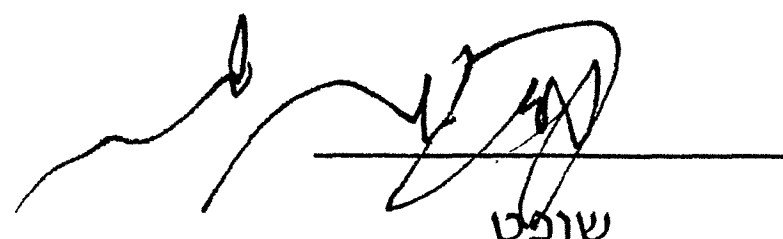
במהלך חודש אפריל כחלופה למעצר המנהלי היה העצור בחקירה בה הכחיש כל אשמה המיוחסת לו ועוד טרם שוחרר מחקירתו (ולאחר שכבר הסתיים צו המעצר המנהלי, שכזכור קוצר) הוצא ב-16.4.03 צו מעצר מנהלי חדש כנגדו בגין היותו מסכן את ביטחון האזור. העצור ערער על צו המעצר השני וטען כי הצו בטל ומבוטל משום הלכת אל עמלה (בג"ץ 2320/98 פ"ד מח (3) 675) ביהמ"ש קמא ברשות כבוד השופט אגסי קיבל את הטענה וקבע כי "לאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין ובעיקר העובדה כי צו המעצר הראשון קוצר באופן מהותי על ידי ביהמ"ש הצבאי לערעורים וכאשר לא התווסף כנגד העציר חומר מודיעיני נוסף לא היה מקום להורות על המשך מעצרו המנהלי של העציר". בהתאם לכך הורה על ביטולו של הצו.

ערעור על ההחלטה מונח כרגע בפני כאשר בין לבין בתן את הנושא גם המשנה לנשיא ביהמ"ש הצבאי לערעורים כבוד השופט סא"ל יורם חניאל והחליט שלא להשהות את בקשת השחרור עד להחלטה בערעור וב-28.4.03 על פי החלטתו שוחרר העצור – המשיב שבפני.

1 כאמור בפני כרגע עומדת השאלה האם לקבל את עמדת באת כוח המשיב או את עמדת התביעה אשר טוענת
 2 למסוכנות העצור וכן טוענת כי את הלכת אל עמלה יש לראות על פי האפשרות השניה של המבחן והוא כי אם
 3 חל שינוי בנסיבות שיש בהן לשנות באופן מהותי את מצב המסוכנות של העצור רשאי המפקד הצבאי להעריך
 4 מחדש את תקופת המעצר. על מנת להשלים את התמונה, אבהיר רק כי הלכת אל עמלה קובעת כי מפקד צבאי
 5 אינו רשאי להעריך את תקופת המעצר, לאחר ששופט החליט לקצר את התקופה, אלא אם מתקיים אחד מאלה:
 6 1. השופט החליט לקצר את תקופת המעצר כדי שהמפקד הצבאי ישקול מחדש, לקראת תום התקופה שקוצרה,
 7 אם יש הצדקה להמשך המעצר, או
 8 2. לאחר שהשופט החליט לקצר את תקופת המעצר התקבל מידע חדש או חל שינוי בנסיבות שיש בהן כדי לשנות
 9 באופן מהותי את מצב המסוכנות של העצור. (ראה פסקה 12 לפסק הדין).
 10 כאמור בפני הצהיר התובע כי אין חומר חדש בעניינו של המשיב וכי לדעתו הייתו של המשיב בן 16 כיום הוא
 11 השינוי שמדברת עליו הלכת אל עמלה שבגינו רשאי מפקד צבאי להאריך את תקופת המעצר.
 12 נראה לי, עם כל הכבוד כי הצדק במקרה זה הוא עם באת כוח המשיב.
 13 שינוי גיל ומעבר של יומיים מגיל 15 לגיל 16 אין בהם, למיטב שיפוטי, בכדי לשנות באופן מהותי את מצב
 14 המסוכנות של העצור. מעשיו של אדם או מחדליו, הם אלו היוצרים את מסוכנותו ולא התבגרותו ביומיים או
 15 שלושה מגיל 15 לגיל 16. עיון בהחלטתו של כבוד השופט אלי"ם בן טובים אינו מבהיר עד הסוף האם אכן מצא
 16 לאחר עיון בחומר החסוי כי החלטתו לקצר את תקופת המעצר נובעת מהטעם הראשון או השני של הלכות אל
 17 עמלה.
 18 מחד, קובע השופט כי "עיון בחומר המודיעיני שהוגש מעלה חשד כבד למעורבותו של המערער בסיוע לפעילות
 19 שמטרתה ביצוע פיגועי תופת". בהמשך קובע השופט כי בתיחקור של המערער ואביו בו הוזמנו לשיחת הרתעה,
 20 "המערער הכחיש מעורבות בפעילות צבאית דע עקא שהמידע המודיעיני מצביע על מעורבותו בסיוע למבצעי
 21 פיגועים". מאידך, ולסיום מחליט כבוד השופט לקצר את תקופת מעצרו המנהלי של המערער ולהעמידו כאמור
 22 כך שיסתיים ב-11.4.03 (כחודש לאחר מתן ההחלטה – שניתנה ביום 16.3.03) כאשר הוא כותב כי "על אף
 23 שהמידע המודיעיני שנאסף לגבי המערער יש בו כדי לבסס את הוצאת הצו המנהלי מצאתי לנכון לצמצם את
 24 תקופת המעצר המנהלי לתקופה של חודשיים ימים..." מטרתו בקיצור היא כאמור, "כדי ליתן שהות מספקת
 25 כדי להסביר דרך חלופית מאשר המשך החזקתו במעצר מנהלי".
 26 עליי לציין כי יש כאן דבר והיפוכו לכאורה: ברור כי השופט החליט לקצר את תוקפת המעצר, על אף המסוכנות
 27 שעולה מהחומר המודיעיני, ברור לי כי אין להחלטה כל אמירה הקובעת כי בתום התקופה יש לבחון הצדקה
 28 להמשך המעצר.
 29 מכאן שעולה כי על אף העובדה שבחומר המודיעיני נמצאות ידיעות הקובעות את מסוכנותו של המשיב לביטחון,
 30 סבר כבוד השופט בן טובים כי המסוכנות אינה מגעת עד כדי מעצר לתקופה של שישה חודשים וניתן לקצר את
 31 התקופה לפרק זמן קצר יותר, עד ל-11.4.03.
 32 אשר על כן, ובהתאם כאמור להלכת אל עמלה אני מקבל את עמדתו של כבוד השופט אגסי ודוחה את ערעור
 33 התביעה.

34
 35
 36 ניתן והודע היום, 04 מאי 2003, ב' אייר תשס"ג, בנוכחות הצדדים.

37
 38
 39

שופט